

Motion till riksdagen 2007/08:N251

av **Katarina Brännström (m)**

Vildmarkscamping i glesbygd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att underlätta för vildmarkscamping i glesbygd.

Motivering

Turismen i Sverige har stora möjligheter att växa om man tar tillvara det som attraherar människor från kontinenten. Vi har stora naturområden och vi är få människor på en stor del av Sveriges yta. I Småland finns det mycket av detta och det är relativt enkelt för tyskar, danskar och holländare att ta sig hit. Något av det mest uppskattade i Sverige av utländska turister är just närheten till skog och sjö och möjligheterna till ett aktivt friluftsliv. Det borde finnas plats för många fler att få ta del av vår svenska natur.

En form av nytt företagande i glesbygd är vildmarkscamping. Ett nytt sätt att få fler turister att komma och stanna och även återkomma till vårt land. Ett miljövänligt alternativ som bidrar till en ökad förståelse för vår natur och miljö. Ett resurssnålt sätt att leva och bedriva friluftsliv.

Vildmarkscamping skiljer sig markant från en traditionell camping med de faciliteter där finns. Man vill göra så litet intrång som möjligt i naturen men ändå skapa möjligheter till boende och friluftsliv. Man bor oftast i tält eller husbil och ibland till och med i vindskydd. Det bör finnas möjlighet till fiske, kanotning, grillning, vandring och att bo enskilt och långt från bebyggelse och annat som inverkar negativt på naturupplevelsen.

Man köper sin mat lokalt och gör utfärder i trakterna och besöker lokala sevärdheter. Detta gynnar det lokala företagandet och de små samhällena. Det kan vara ett sätt för bönder och markägare att få ett extra tillskott i sin ekonomi att upplåta mark för denna typ av camping.

Trots våra generösa regler om allemansrätt och det rörliga friluftslivet kan andra regler göra det mycket svårt att förverkliga en vildmarkscamping. Mil-

Fel! Okänt namn på

jölagar, vattenlagar, strandskydd och olika regelverk kring bygglov etc. utgör ofta stora hinder för att skapa en aldrig så naturvänlig camping. Man kan tvingas anlita juridisk expertis för att reda ut vilka lagar och paragrafer som skall följas och hur ansökningar skall göras. Kommuner och länsstyrelse underlättar inte alltid för den som vill starta eller utvidga en vildmarkscamping.

Det bör därför vara möjligt att inom vissa begränsade områden skapa rättigheter att få öppna och driva vildmarkscamping med ett förenklat regelverk som gör detta möjligt. En enda myndighet bör kunna vara samordnande och ha tillsynsansvaret.

Stockholm den 3 oktober 2007

Katarina Brännström (m)